

Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: 16 P-49/2009-131

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Općinski sud u Koprivnici po sucu Darku Magdiću kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja stečajne mase Terraco d.o.o. – u stečaju, Đurđevac, Međašna 25/d, OIB: 95884059136, zastupanog po stečajnom upravitelju Lidiji Belamarić iz Varaždina, Kratka 2, protiv ovršenika Đure Ferenčića iz Đurđevca, Basaričekova 130, OIB: 44291370918, zastupanog po punomoćniku Damiru Đegerec, odvjetniku iz Koprivnice, radi isplate, odlučujući o prijedlogu za ponavljanje postupka, temeljem prijedloga više sudske savjetnice - specijaliste Marine Rengel Brlečić, 10. listopada 2022.,

r i j e š i o j e

I. Odbija se prijedlog tuženika od 11. srpnja 2011. za ponavljanjem ovog parničnog postupka pa pravomoćna presuda ovog suda br. P-49/2009-42 od 16. lipnja 2010. ostaje na snazi.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove ovog parničnog postupka povodom prijedloga za ponavljanje postupka u iznosu od 540,00 kuna/71,67 eura¹ (slovima: petstočetdeset kuna/sedamdesetjedan euro i šezdesetsedam eurocenti) u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Ovaj sud je dana 16. lipnja 2010. donio presudu br. P-49/09-42 kojom je dovršen ovaj parnični postupak. Ta je presuda potvrđena presudom Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici br. GŽ-426/11-2 od 12. travnja 2011.

2. Dana 11. srpnja 2011. u spis predmeta zaprimljen je prijedlog tuženika za ponavljanje postupka u kojem se navodi da je u međuvremenu saznao za nove činjenice i stekao mogućnost da upotrijebi nove dokaze na temelju kojih bi za tuženika mogla biti donesena povoljnija odluka da su se te činjenice i dokazi upotrijebili u prijašnjem postupku. Navodi da je za te nove dokaze i činjenice saznao nakon zaprimanja rješenja o ovrsi u predmetu ovog suda br. Ovr-821/2011 dana 16.6.2011. pa smatra da je zahtjev za ponavljanje postupka pravodoban. Tako navodi da je saznao da je naručitelj građevinskog materijala bio dr. Jozo Serdarušić što bi proizlazilo iz ponude Vodice d.o.o. koja je na njega naslovljena. Nadalje, da je pronašao bilježnicu Joze Serdarušića u kojoj se navodi da računi kojih nema od Jadana iznose 73.057,71 kn, a koji iznos odgovara specifikaciji tužitelja. Također, da je jedan investitora i suvlasnik apartmana u Srimi Vjekoslav Radiček dao novac za građevinski materijal dr. Serdarušiću, a koji svjedok nije bio saslušan tijekom

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

parničnog postupka. Isto tako, da su izdatnice td Vodice d.o.o. izdane Bilosan d.o.o. koju cijenu je tužitelj utužio od tuženika. Također tvrdi da je tužitelj isporučio td Crostella d.o.o. račun iz kojeg je vidljivo da je njemu isporučen građevinski materijal u iznosu od 81.950,00 kn + PDV.

3. Sukladno odredbi čl. 421. st. 1. toč. 10. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), postupak koji je odlukom suda pravomoćno završen može se na prijedlog stranke ponoviti ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na temelju kojih je za stranku mogla biti donesena povoljnija odluka da su te činjenice ili dokazi bili upotrijebljeni u prijašnjem postupku. Odredba članak 422. istog zakona propisuje da iz razloga navedenih u članku 421. stavku 1. točki 1., 7., 8., 9. i 10. te stavku 3. ovoga Zakona ponavljanje postupka može se dopustiti samo ako stranka bez svoje krivnje nije mogla te razloge iznijeti prije nego što je prijašnji postupak završen pravomoćnom sudskom odlukom.

4. Članak 423. ZPP-a propisuje da se prijedlog za ponavljanje postupka podnosi u roku od trideset dana u slučaju iz članka 421. stavka 1. točke 10. ovoga Zakona – od dana kad je stranka mogla iznijeti sudu nove činjenice odnosno nova dokazna sredstva. Prema odredbi čl. 424. st. 2. ZPP-a, u prijedlogu se osobito moraju navesti: zakonska osnova po kojoj se traži ponavljanje, okolnosti iz kojih proizlazi da je prijedlog podnesen u zakonskom roku i dokazi kojima se potkrepljuju navodi predlagача.

5. Prema odredbama čl. 427. ZPP-a, nakon održanog ročišta za raspravljanje o prijedlogu sudac pojedinac, odnosno predsjednik vijeća prvostupanjskog suda donosi odluku o prijedlogu, osim ako se razlog za ponavljanje postupka odnosi isključivo na postupak pred višim sudom (članak 428). U rješenju kojim se dopušta ponavljanje postupka izreći će se da se ukida odluka donesena u prijašnjem postupku. Sudac pojedinac, odnosno predsjednik vijeća odredit će glavnu raspravu tek nakon pravomoćnosti rješenja kojim se dopušta ponavljanje postupka, ali u tom rješenju može odlučiti da se odmah otpočne raspravljanje o glavnoj stvari. Na novoj glavnoj raspravi stranke mogu iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze. Iako je sud nakon zaprimanja prijedloga za ponavljanje postupka održao nekoliko ročišta, odluka o prijedlogu nije donesena niti je odlučeno da bi se ukinula presuda donesena u prvotnom postupku.

6. Rješenjem br. P-49/2009-101 od 7. rujna 2021. sud je odbacio ovaj prijedlog za ponavljanje postupka kao nedopušten, ali je povodom žalbe tuženika Županijski sud u Slavonskom Brodu Rješenjem br. GŽ-1326/2021-2 od 20. prosinca 2021. ukinuo navedeno prvostupanjsko rješenje uz uputu da prvostupanjski sud meritorno odluči o prijedlogu tuženika za ponavljanje postupka.

7. Stoga je sud proveo dokaze čitanjem specifikacije tužitelja (list 3), otpremnice od 10.1.2006. (list 4), otpremnica od 16.2.2006. (list 5), dopisa od 15.5.2008. (list 6), iskaza zakonskog zastupnika tužitelja – direktora Dragutina Jadana (list 24-25), tuženika Đure Ferenčića (list 29-31), analitičke kartice (list 32-33), čita se iskaz svjedoka Ivana Šimunovića (list 34-35), svjedoka Dražena Bušića (list 35-36), svjedoka Nikole Štefinec (list 36-38), analitičke kartice (list 41-42), specifikacija tužitelja (list 93), račun broj 10000030 od 30.1.2006. (list 44), račun broj 10000041 od

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

1.2.2006. (list 45), čita se nalaz i mišljenje građevinskog vještaka ing. Rajka Stilinovića (list 55-57), čita se iskaz građevinskog vještaka ing. Rajka Stilinovića (list 63), svjedoka Stjepana Ferenčića (list 64-65), svjedoka Darka Baltića (list 73), svjedoka Ivana Kaića (list 74), svjedoka Bernardice Serdarušić (list 77), zk. izvadaka (list 79-84), list bilježnice dr. J. Serdarušića (list 114), ponuda od 5.12.2005. (list 115-116), izdatnica br. 242 od 27.1.2006. (list 117), izdatnica br. 243 od 28.1.2006. (list 118), račun (list 119), specifikacija (list 120), čita se rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu broj St-191/11-7 od 18. srpnja 2012. (list 145), izvadak iz sudskog registra (list 150-151 i 161-162 te 167-168), povijesni izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Varaždinu (list 184-189), čita se iskaz svjedoka Dragutina Jadana (list 255-256), svjedoka Nikole Štefinec (list 257-259), potvrda od 11.11.2005. (list 260), čita se iskaz tuženika Đure Ferenčića (list 264-267), izvršen je uvid u spis ovog suda poslovni broj Ovr-821/2011., te se čita iskaz svjedokinje Ivke Ferenčić.

8. Svjedok Vjekoslav Radiček u svojem iskazu navodi da je on zajedno sa dr. Serdarušićem bio investitor gradnje apartmana u mjestu Srimi, te je Serdarušić bio glavni koordinator radova. Navodi da je on plaćao materijal i vršio obračun sa Serdarušićem. Za njihov zajednički objekat, koji se sastoji od cigli, gredica, ispuna i pijeska, ne zna od koje firme je to nabavljeno, ali zna da je iz Đurđevca. Nabavu materijala je dogovarao gospodin Jozo Serdarušić te smatra da tuženik nikakve veze nije imao sa nabavom materijala. Taj materijal je bio za njegovu vikendicu, za vikendicu gospodina Serdarušića i za gospodina po prezimenu Đegerec. Materijal je plaćen, platio ga je gospodin Jozo Serdarušić, a on mu je dao 1/3 cijene materijala. Za tuženika navodi da im je samo pomagao u tom smislu da je ishodio građevinsku dozvolu, potrebne papire i da je signalizirao gospodinu Jozi Serdarušiću šta treba kupiti dalje, a radilo se o prozorima i o žljebovima.

9. Svjedok Željko Jonjić u svojem iskazu navodi da je on bio vlasnik skladišta građevinskog materijala u Tribunju od 1995.g. do danas. Njemu je Jadan Dragutin javio negdje 2006.g., da će mu doći u skladište jedan šleper cigle, uložaka, sjeća se da se radilo o miješanom građevnom materijalu i da to pričuva do ujutro slijedećeg dana, i da će on to odvesti na gradilište gdje se je kuća već radila u Srimi. On je sa svojim tamićem odvezao dvije palete cigle u Srimu. Ostalo je gospodin Jadan organizirao odvoz materijala iz njegovog skladišta, koji je dovezao i koji je bio njegov, sa svojim prijevozom, u vlastitoj režiji. Materijal su vozili privatni kamioni, koje je angažirao gospodin Jadan, nema saznanja ni kako je on njih plaćao, sve je to bilo u njegovom aranžmanu i ne sjeća se kome sam je predao materijal koji je vozio, ali misli da je to bio neki doktor, ustvari da nema pojma, ali ipak da to ne bi bio tuženik.

10. Svjedok Dragutin Jadan, ranije direktor tužitelja, iskazao je da je sa tuženikom dogovorio isporuku građevnog materijala koji mu je i isporučio, ali mu on nikad nije platio. Najveći dio tog građevnog materijala odvezen mu je u Vodice, dio u Severovce, a dio kod Željka Slunjskog koji je bio tuženikov djelatnik i kojemu se urušila kuća pa mu je građevni materijal trebao. Ne sjeća se kome su točno izdane fakture za navedeni građevni materijal, tuženik je u to vrijeme imao dvije firme, jednu pod nazivom CROSTELA i jednu pod nazivom ZAŠTITA, a njegova je firma poslovala s obje njegove firme pa ne pamti točno na koga su fakture izdane. Inače je tuženik u to vrijeme gradio apartmane u Vodicama. On je bio investitor tog projekta zajedno sa doktorom Serdarušićem i još nekim, roba mu je odvezena, ali nikad nije platio.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Teracco je u međuvremenu ušao u stečaj i brisan iz sudskog registra, prodana je njegova imovina, ali ovaj dug nije naplaćen. Vezano za navod tuženika da je Crostela naručila i platila predmetni građevinski materijal ističe kako kako to nikada nije plaćeno, oni su otjerali njegovu firmu u stečaj u kojoj je bilo zaposleno 7 djelatnika sve kako bi tuženik mogao izmanipulirati ovaj postupak i proći bez plaćanja. Na taj način je skinuo hipoteku sa svoje imovine. Navodi da je otpremnice potpisao tuženik kao odgovorna osoba jer je bio suvlasnik u firmama Crostela i Zaštita, nije mogao račune izdati njemu kao fizičkoj osobi već su računi izdani na ime firme. Crostela nije platila predmetni račun. Budući da je imao kooperante u Vodicama i to firme Vodice d.d. i Jonjić trade on je robu prefakturirao na te firme, a oni su robu davali tuženiku. To je učinio jer mu nisu mogli platiti u valuti pa je sve bilo tako dogovoreno, ali ga je tuženik prevario. Tuženik je osobno potpisao otpremnice, nekad on, a nekad njegovi radnici na gradilištu jer on trenutno nije bio prisutan. Nemoguće je reći da li se račun odnosi na građevni materijal koji je predmet ovog postupka bez predodjenja otpremnice koja treba račun pratiti, a u isto više ne može biti siguran jer je toga bilo previše da bi više znao koja otpremnica je pratila koji račun ili fakturu. Navodi da ništa privatno nije bio dužan tuženiku. Radilo se o nečemu kojih pet godina prije spornih događaja ali to je bilo davno prije riješeno. U vrijeme isporuke ovog građevnog materijala nije bio dužan tuženiku i nije se radilo o nikakvoj kompenzaciji. Tvrdi da potpis na izjavi od 11. studenog 2005. nije njegov. Inače, sa Serdarušićem nije ništa dogovarao već je sve dogovarao sa Ferenčićem te mu stoga Serdarušić nije ništa niti plaćao. Nije mu jasno zašto bi ovu tražbinu ustupio Dinku Jakeliću te koliko on zna to potraživanje nije naplaćeno. Radio je i sa firmom Bilo-san, ali to nema veze sa ovim predmetom.

11. Svjedok Nikola Štefinec u svojem iskazu navodi da je povremeno radio za firmu tužitelja, međutim u zimsko vrijeme kad nije bilo posla išli su raditi i za tuženika, ali se točno ne sjeća da li je u sporno vrijeme bio prijavljen kao zaposlenik. Sjeća se građevnog materijala koji je vožen tegljačem u Srimu, jednom je prilikom i sam pratio materijal tegljačem. Bilo je tu svega, cigle, betonskih blokova i sjeća se da su isto pretovarila u manji kombi radi pristupa nekretnini. Teracco je izdavao otpremnice koje je osobno vidio, materijal je tovaren u firmi Teracco te da je bio namijenjen za tuženika koji je gradio apartmane na tri dijela. Zna da je drugi investitor bio prezimena Serdarušić, a za trećega ne zna. Sjeća se da je vikendica građena na tri dijela tj. prizemlje, prvi i drugi kat i da su bila tri suvlasnika. Koliko se sjeća, on nije potpisivao primitak robe, pretpostavlja da je većinu potpisivao sam tuženik jer je bio s njima tamo 90 posto vremena, a bio je tamo i njegov brat prisutan. U isto vrijeme tuženik je gradio sebi manju vikendicu na Murteru te su dio ovog građevnog materijala, koji je prvotno istovaren na gradilištu u Srimi, u noćnim satima tovarili u manji kamion Iveco od firme Crostela te je isti odvožen na gradilište na Murteru. Bilo je svima poznato da se to tako radilo bez znanja ostalih suvlasnika nekretnine u Srimi. Mislim da nije potpisao otpremnicu za primitak robe, ali dopušta da je isto moguće. Bio je tada mlad, oko 19 godina u to vrijeme pa ako mu je netko rekao da potpiše, sigurno bi to napravio da je morao. Nema osobnih saznanja tko je plaćao račune za taj građevni materijal, da li tuženik ili Crostela. Vidio je da tu nešto ne štima, da su to mutna posla jer kako se može materijal pretovarivati i voziti na druga gradilišta. Sjeća se jedne rasprave između visokog gospodina za kojeg misli da se prezivao Serdarušić i tuženika. Jednom je prilikom taj Serdarušić došao na gradilište pa mu je nešto bilo čudno, pričao je nešto u smislu da neki materijal nije stigao, ili da fali ili u smislu da nije toliko utrošeno na vikendici na što je tuženik rekao da to ne može biti. Kada su mu

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

predočene otpremnice s lista 4 i 5 spisa uz pitanje da li je to njegov potpis, svjedok odgovara isto kao u iskazu iz 2009. godine navodeći da to jesu njegovi potpisi tj. da jedan nije čitljiv, ali moguće da je potpis njegov. Iste je potpisivao za tuženika iz razloga jer je materijal dovezen njemu i za njega je u to vrijeme radio. Ne zna da li je doktor Serdarušić naručivao kakvu robu od Teracca. Navodi da tuženik nije sam potpisivao otpremnice za primitak građevnog materijala jer je on većinu vremena bio unutar kuće i nije izlazio na gradilište. Isto tako otpremnice su se potpisivale prilikom pretovara građevnog materijala iz tegljača tužitelja koji je robu dovezio u manje kombije kojim se moglo pristupiti samom gradilištu, a to je bilo kojih možda 50 do 100 metara udaljeno od samog gradilišta jer tegljač nije mogao ući u ulicu gdje je bilo gradilište. Ne zna tko je taj građevni materijal platio.

12. Tuženik Đuro Ferenčić u svojem iskazu navodi da u vrijeme spornih događaja nije imao nikakvu dokumentaciju budući da niti je bio investitor te gradnje niti je tu robu naručio pa smatra da je bio tužen "iz vedra neba". Nije mislio da bi mogao biti osuđen za plaćanje te robe, a kad je sud izgubio kasnije je slučajno sreo sina od Jozе Serdarušića te mu se požalio kako je izgubio sud na što mu je on odgovorio da je njegov otac imao bilježnicu u kojoj je vodio bilješke u vezi investicije u Srimu pa se obratio odvjetniku i pokrenuo ovaj postupak za ponavljanje parničnog postupka. Tvrdi da on nije bio investitor te izgradnje, investitori su bili Jozo Serdarušić, Slavek Radiček i Ivan Đegerec, a on je samo pomagao svojem liječniku Serdarušiću oko dobivanja dozvola i priključka vodovoda jer je to u dotično vrijeme bilo teško dobiti. On je u to vrijeme sebi gradio objekt na Murteru i nije bio prisutan na gradilištu ova tri investitora osim što je povremeno tamo dolazio kojom prilikom je boravio u susjednom objektu njemu nepoznatog vlasnika, a koji objekt je iznajmio Jozo Serdarušić. Povremeno je bio prisutan kada je stizala roba tj. građevinski materijal, to su radnici istovarivali ali on s tim nije imao veze. Nije potpisivao nikakve papire o primitku ove robe kod istovara, koliko mu je poznato to je Jozo takoreći preuzeo kod samog utovara robe u skladištu poduzeća Terraco u Grkinama. Poriče da bi bilo što od ovog građevinskog materijala koristio u svrhu izgradnje svoje vikendice na Murteru jer je njegova vikendica izgrađena od potpuno drugih materijala u cijelosti od kamena i itonga te na njegovoj vikendici nema ništa od cigle i betona. Nije s investitorima razgovarao o tome tko je i na koji način platio ovaj građevni materijal. Poznavajući Jadana, misli da nema šanse da bi on robu izdao, a da mu nije plaćeno. Eventualno možda postoji mogućnost da je Serdarušić na neki način izvršio plaćanje ili kompenzaciju od njegove tadašnje supruge Ivke Ferenčić tj. poduzeća Cro-stela, ali o tome nema konkretnijih saznanja. Pretpostavlja da se isto može utvrditi uvidom u knjigovodstvene podatke. Pretpostavlja da je ovo pravomoćno utvrđeno potraživanje od njega naplaćeno u cijelosti jer mu je kroz više godina novac skidan s tekućeg računa, kuda su ti novci otišli ne zna. Nadalje navodi kako je nakon ovog postupka, u potrazi za dokumentacijom, kod poduzeća Vodičanka iz Vodica pronašao dokument iz kojeg se vidi da je investitor Serdarušić zatražio ponudu za građevinski materijal istovjetan onom koji je pribavljen od tužitelja. Na tom se dokumentu vidi da je ponuda izdana upravo Jozi Serdarušiću i te su cijene bile niže od cijena koje su navedene u tužbi protiv mene u ovom postupku. Ne zna zašto je Serdarušić s obzirom na nižu ponudu Vodičanke, u konačnici materijal naručio od tužitelja, možda mu je tužitelj snizio cijenu a u tužbi prikazao višima. Tvrdi da je svjedok Štefinec potpisivao sve otpremnice te da on nije nikada ništa naručivao niti potpisivao kakvu narudžbu od firme Teracco. Kada mu se predočuju otpremnice iz predmetnog spisa, izjavljuje da na njima nigdje nema njegovog potpisa. Smatra da

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

iskaz svjedoka Koliko mu je poznato, svjedok Štefinec nije bio na gradilištu u to vrijeme pa pretpostavlja da je otpremnice potpisao naknadno kada su podizali tužbu protiv njega, pretpostavlja da je prave otpremnice potpisao Josip Serdarušić kod utovara robe kada je robu i preuzeo a sve ove otpremnicu u spisu su lažne. Tvrdi da mu Teracco nije izdao nikakav račun, a poduzeće je dužno izdati račun pa da isto postoji valjda bi ga priložili uz tužbu, moguće je da je Teracco za izdanu robu račun izdao poduzeću Cro-stela. Nakon što mu se predočavaju računi Teracca poduzeću Cro-stela, odgovara da bi se isti mogli odnositi na ovaj sporni materijal budući da to nije materijal koji je trošen na izgradnju fazanerije koja je građena od strane Cro-stele puno godina ranije, a izvođač je bio Međurečan iz Kalinovca. Pretpostavlja da su ovi računi plaćeni jer Cro-stela nije ostala nikome dužna, a te podatke ima knjigovodstvo. Nakon što mu se predočava preslika s lista 114 spisa odgovara da se radi o preslici iz bilježnice Joze Serdarušića koju je pronašao njegov sin nakon njegove smrti, a radi se o bilješkama o troškovima za predmetnu investiciju. Navodi kako iskaz Dragutina Jadana nije točan u dijelu gdje navodi da je on potpisao otpremnice kao odgovorna osoba jer bi bio suvlasnik u firmama Cro-stela i Zaštita, je on nikada nije bio suvlasnik tih firmi sve do razvoda sa svojom suprugom Ivkom Ferenčić kada je došlo do podjele bračne stečevine. Ona je u sporno vrijeme bila jedini i isključivi vlasnik i odgovorna osoba u ovim firmama. On je jedino bio suvlasnik poduzeća Đurđevački poduzetnički centar d.o.o. koje nije završilo u stečaju već je likvidirano. Na posebno pitanje stečajne upraviteljice u kojem je svojstvu pomagao investitorima u dobivanju dozvola, odgovara kako je to činio kao prijatelj jer je poznao djelatnike u uredima u Šibeniku budući da je tamo sređivao dozvole i priključke za svoj objekt na Murteru. Nakon što mu je sud predočio potvrdu s lista 260 spisa sa upitom da li mu je ovaj dokument poznat, tuženik odgovara da mu to nije poznato, da nije direktoru tužitelja posuđivao novac na ovaj način da bi on njemu to vraćao građevinskim materijalom. Nije mu poznato čiji je ovo rukopis, pretpostavlja da je potpis od Jadana, ali mu je čudno da nema barem njegovog parafa na ovom dokumentu. Iskazuje da je tijekom života znao posuđivati prijateljima novac, ali se nije radilo o ovakvim iznosima već znatno manjim te nikada o tome nisu sklapali pismeni ugovor. Ne sjeća se da bi Jadanu posudio iznos koji se navodi u ovom dokumentu. Suočen sa svojim iskazom na zapisniku od 24.4.2009. u kojem je naveo da je Jadanu posudio prvotno 4.500,00 eura, a kasnije 10.000,00 eura, iskazuje da je Jadanu posudio 5.000,00 eura, ustvari te novce ga je prosila njegova supruga, ali niti ne zna točno kada je to bilo, prije ili poslije ovih spornih događaja. Kad je otprilike nakon godinu dana Jadanovu suprugu pitao za te novce, ona je rekla da se ona toga ne sjeća. Što se tiče 10.000,00 eura za koje je prethodno izjavio da je posudio Jadanu, izjavljuje da je mnogim ljudima posuđivao novac, a o tome nisu sklapali ništa pismeno pa je ovaj iznos možda posudio, a možda i nije.

13. Svjedokinja Ivka Ferenčić, bivša supruga tuženika, upitana za predmet ovog postupka iskazuje kako nije dosada čula da bi tuženik naručivao nešto na svoje ime. Tvrdi da iako se radi o njenom bivšem suprugu, nema nikakvog interesa da mu svojim iskazom napakosti. Sva je dokumentacija u knjigovodstvu poduzeća Cro-Stella d.o.o. Naime, tuženik je naručivao materijal kod Jadana, međutim, ne on osobno, već za poduzeće Cro-Stella, te su sve otpremnice morale stajati na ime tog poduzeća. Sjeća se da su ponekad otpremnice, možda dvije – tri bile izdane na ime tuženika, na što je ona tada reagirala i zvala Jadana da kako je to izdao otpremnice te iste ne mogu biti na ime tuženika već samo na ime Cro-Stelle. Te je otpremnice ona plaćala putem internet bankarstva na račun Terraco d.o.o. Sva dokumentacija postoji u knjigovodstvu

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Mirjane Rep iz Pitomače. Poduzeće Cro-Stella plaćalo je ove račune jer je imala veliku neisplaćenu dobit, što je također vidljivo iz knjigovodstvene dokumentacije, a u svrhu kompenzacije budući da je Terraco bio dužan Cro-Stelli. Jadan ne može tvrditi da bi materijal išao za njihovu kuću u Murteru jer je ona građena pred 20 godina, a ona ne zna da li je on u to doba uopće imao firmu. Materijal je išao za Srimu gdje su se gradili apartmani, dva je imao njen otac Ivan Đegerec, dva Vjekoslav Radiček i dva dr. Serdarušić. Ne može se točno sjetiti gdje je taj materijal točno dopremljen i isporučen, da li na lokaciji u Srimi ili možda u njihovoj fazeneriji u Severovcima gdje ima jako puno prostora, tamo su imali i puno materijala pa se ne može sjetiti da li je konkretno ovaj sporni možda dostavljen u Severovce pa su ga samo prevezli do Srime, jer su mnogo materijala prevozili. Tvrdi da je taj račun tužitelju uplaćen jer sigurno postoji račun koji je platila Cro-Stella uz koji postoji otpremnica na kojoj piše Đuro Ferenčić, ona je na to upozoravala, ali je tuženik bio vrlo "šlampast", pa na takve stvari nije obraćao pažnju. Ukoliko Jadan tvrdi da je račun izdan na ime tuženika, neka isti pokaže i pripadajuću otpremnicu koje bi se mogle usporediti sa računima i otpremnicama u knjigovodstvenoj dokumentaciji Cro-Stelle. Valja imati na umu i da ona iz svojeg iskustva zna da Jadan na otpremnici nikada nije pisao brojeve što je bilo vrlo mudro, jer je na taj način mogao manipulirati otpremnicama te napisati dva različita broja za istu stvar, jedan za Đuru Ferenčića, a jedan za Cro-Stellu. Nakon što joj se predočava račun s lista 119 spisa, navodi kako ne može točno reći iz svoje glave da li je ovaj račun plaćen, već se isto može provjeriti u knjigovodstvenoj dokumentaciji. Međutim, tvrdi da je Cro-Stella platila sve račune Terraco i čak ih je i preplatila iz razloga što je Đuro Jadanu radio ustupke pa kada je npr. Jadanu trebalo 20.000,00 kn, isto mu je isplaćeno te je dogovoreno da će pod to Jadan dati građevni materijal za potrebe fazanerije. Napominjem kako su u to vrijeme Đuro Ferenčić i Dragutin Jadan bili u dobrim i prijateljskim odnosima pa su na gore opisani način rješavali i poslovne odnose. Nakon što su se posvađali, moguće da je Jadan iskoristio situaciju. Ne zna ništa o tome da li je dr. Serdarušić naručivao što od Jadana ili mu nešto plaćao. Tuženik nikada nije bio suvlasnik niti ovlaštena osoba za zastupanje poduzeća Cro-Stella, već mu je nakon razvoda prepisala 10% vlasničkog udjela, a to je bilo 2012. godine, dok je razvod finaliziran tek 2014. godine."

14. Uvidom u presliku bilješki s lista 114 utvrđuje se da pod rednim brojem 4. stoji „računi (nema ih od Jadana cigla, ispune, gredice, pijesak) 73.057,71. Nije poznato tko je ovu bilješku sastavio niti kada, tuženik je prvotno predložio grafološko vještačenje kojim bi dokazao da se radi o rukopisu Joze Serdarušića, ali je naknadno odustao od ovog dokaznog prijedloga. Tuženik ne navodi zašto ovaj dokaz nije bio u mogućnosti predočiti prilikom prvotnog parničnog postupka, a budući da je s Jozom Serdarušićem bio u prijateljskim odnosima, bio mu je obiteljski liječnik te mu je pomagao svojim poznanstvima ubrzati dobivanje dozvola za gradnju apartmana u Srimi, nije uvjerljivo da ne bi mogao nakon njegove smrti kontaktirati njegovu obitelj, konkretno sina, za kojeg tvrdi da je kasnije sreo i dobio na uvid ove navodne bilješke dr. Serdarušića. Štoviše, supruga Joze Serdarušića, Bernardica Serdarušić svjedočila je prilikom prvotnog postupka te iskazala da njen suprug nije vodio poslove oko nabave građevinskog materijala te da isti nije on platio, ali ne zna tko je.

15. Uvidom u Ponudu tvrtke Vodice d.o.o. od 5.12.2005. s lista 115 spisa utvrđeno je da je izdana „Gosp. Serdarušiću” na ukupni iznos od 17.153,20 kn koji iznos je daleko manji od utuženog. Također nije poznato iz kojeg razloga tuženik nije, ako tvrdi da se

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

radi o investiciji Serdarušića na spornom objektu, pribavio ovaj dokument prilikom prvotnog suđenja, s obzirom da tvrdi kako je bio u nevjerici da će izgubiti spor za navodno potraživanje s kojim nema veze.

16. Uvidom u Račun br. 159/2005 s lista 119 spisa utvrđeno je da je isti izdao tužitelj poduzeću Cro-stella d.o.o., a dijelom se odnosi na „građevni materijal” u iznosu od 81.950,00 kuna. Tuženik tvrdi da je ovaj materijal plaćen te da o tome postoji dokaz u knjigovodstvenim papirima poduzeća Cro-stella d.o.o., ali je odustao i od dokaznog prijedloga za provođenjem dokaza uvidom u navedene dokumente.

17. Iskaz svjedoka Radičeka ide u prilog tvrdnji tuženika da on nije naručivao ovaj materijal te nije bio investitor ove gradnje, ali tuženik nije naveo niti jednu okolnost iz koje bi proizlazilo da saslušanje ovog svjedoka nije mogao predložiti prilikom prvotnog suđenja.

18. Tuženik tijekom postupka navodi da nije mogao ranije predložiti dokaz uvidom u bilježnicu Joze Serdarušića jer je ovaj preminuo, što je sud već obrazložio kao neuvjerljiv razlog, dok se u odnosu na ostale dokaze tuženik samo poziva da ih sud nije uzeo u obzir tijekom prvog postupka, točnije ponavlja žalbene razloge nakon prvostupanjske odluke, a što je drugostupanjski sud svojom odlukom odbio. Za niti jedan drugi dokaz koji predlaže u prijedlogu za ponavljanju postupka ne navodi zašto ih bez svoje krivnje ne bi mogao predložiti u prvotnom postupku. Tako niti njegova tadašnja supruga Ivka Ferencić nije saslušana iako ona sada tvrdi da je račun plaćen od strane njezinog poduzeća Cro-stella d.o.o. o čemu nije pružen nikakav dokaz.

19. Stoga nisu ispunjeni uvjeti propisani odredbom čl. 422. Zakona o parničnom postupku koji propisuje da iz razloga navedenih u članku 421. stavku 1. točki 1., 7., 8., 9. i 10. te stavku 3. ovoga Zakona ponavljanje postupka može se dopustiti samo ako stranka bez svoje krivnje nije mogla te razloge iznijeti prije nego što je prijašnji postupak završen pravomoćnom sudskom odlukom. Tuženik uopće ne obrazlaže zašto ove dokaze ne bi mogao bez svoje krivnje iznijeti prije nego što je prijašnje postupak završen pravomoćnom sudskom odlukom niti o tome pruža kakav dokaz.

20. Temeljem navedenog, odbijen je prijedlog tuženika za ponavljanjem ovog parničnog postupka pa pravomoćna presuda ovog suda br. P-49/2009-42 od 16. lipnja 2010. ostaje na snazi. Stoga je riješeno kao u točki I. izreke.

21. Temeljem odredbi čl. 154. i 155. Zakona o parničnom postupku, sud priznaje trošak tužitelja zatražen u iznosu od 540,00 kuna/71,67 eura¹, a koji se odnosi na putni trošak stečajne upraviteljice tužitelja za pristup ročištima održanim dana 24.11.2020. 8.2.2022 i 1.9.2022. na relaciji Varaždin-Koprivnica-Varaždin (45 km x 2 x 2 kn/km). Temeljem navedenog riješeno je kao u točki I. izreke ovog rješenja.

Koprivnica, 10. listopada 2022.

Sudac
Darko Magdić

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja stranka ima pravo izjaviti žalbu u roku 15 dana od primitka pismenog otpravka rješenja. Žalba se podnosi pismeno u tri istovjetna primjerka ovom sudu, a o žalbi će rješavati nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Odvj. Damir Đegerec, Koprivnica
2. Stečajna upraviteljica Lidia Belamarić, Varaždin

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Broj zapisa: **eb312-ebef8**

Kontrolni broj: **00d3e-4bbc1-1e421**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Darko Magdić, O=OPĆINSKI SUD U KOPRIVNICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.